

Wstęp do Programowania potok funkcyjny

Marcin Kubica

2010/2011

Outline

- 1 Programowanie imperatywne
 - Referencje
 - Konstrukcje imperatywne
 - Przykłady

Intuicje

Paradygmat programowania imperatywnego:

- program modeluje fragment świata rzeczywistego,
- w świecie rzeczywistym mamy obiekty, które zmieniają swoje stany,
- w programie modelujemy je za pomocą obiektów obliczeniowych, które też mogą zmieniać stany,
- programowanie obiektowe dalej rozszerza tę analogię:
 - klasyfikacja obiektów — hierarchia klas,
 - czynności — metody.

Referencje

Definition (Referencje)

- Instrukcja = wyrażenie typu `unit` + efekty uboczne.
- Referencje to najprostsza imperatywna struktura danych.
- Wskaźnik lub pojemnik, którego zawartość można modyfikować.
- Odpowiada adresowi zmiennej w imperatywnych językach programowania.
- Operacje na referencjach:
 - `(ref) : 'a -> 'a ref`
ref w = nowa referencja, zawierająca początkowo w ,
 - `(!) : 'a ref -> 'a`
 $!r$ — wyłuskanie wartości,
 - `(:=) : 'a ref -> 'a -> unit`
 $r := w$ — zmiana wartości,

Referencje i polimorfizm

- Kłopoty z referencjami i polimorfizmem.
- Referencja wskazuje na wartość przynajmniej tak ogólną jak typ referencji.
- Wyłuskując wskazywaną wartość polimorficzną możemy ją ukonkretnić.
- Przypisując wartość możemy podać wartość bardziej ogólną.
- Przypisując wartość konkretniejszą powodujemy ukonkretnienie typu referencji!
(Dokładnie zmianę stanu wiedzy kompilatora o typie referencji.)

Referencje i polimorfizm

Example

```
let f x y = x;;  
val f : 'a -> 'b -> 'a = <fun>  
  
let g x y = x + 1;;  
val g : int -> 'a -> int = <fun>  
  
let h x y = x + y;;  
val h : int -> int -> int = <fun>  
  
let i x y = if y then x else 2 * x;;  
val i : int -> bool -> int = <fun>  
  
let r = ref g;;  
r := f;;  
r := h;;  
r := i;;
```

zmienia się typ r!
błąd

Konstrukcje imperatywne

Definition

$$\langle \text{wyrażenie} \rangle ::= \langle \text{wyrażenie} \rangle \{ _ ; \langle \text{wyrażenie} \rangle \}^+ \mid$$
$$\underline{\text{begin}} \langle \text{wyrażenie} \rangle \underline{\text{end}} \mid$$
$$\underline{\text{if}} \langle \text{wyrażenie} \rangle \underline{\text{then}} \langle \text{wyrażenie} \rangle$$

- $w_1; w_2; \dots; w_n$ — sekwencja instrukcji,
- `begin ...end` — nawiasy, blok,
- `if w then x` — równoważne `if w then x else ()`,

Konstrukcje imperatywne

Definition

- Wypisywanie:

```
print_int : int -> unit  
print_float : float -> unit  
print_string : string -> unit  
print_newline : unit -> unit
```

- Wczytywanie:

```
read_int : unit -> int  
read_float : unit -> float  
read_line : unit -> string
```

Tablice

Definition

Tablice:

- typ 'a array,
- jednowymiarowe,
- indeksowane liczbami całkowitymi od 0,
- macierz = tablica tablic,
- moduł Array.

Tablice

Definition

- $[|x_1; \dots; x_n|]$ — konstruktor tablic,
- `make : int -> 'a -> 'a array`
`make n x` = nowa tablica rozmiaru `n` równa $[|x; \dots; x|]$,
- `init : int -> (int -> 'a) -> 'a array`
`init n f` = nowa tablica rozmiaru `n` równa $[|f\ 0; f\ 1; \dots; f\ (n-1)|]$,
- `get : 'a array -> int -> 'a`
`a.(n)` = `get a n` = `n`-ty element tablicy `a`,
elementy są numerowane od 0 do `length a - 1`,
- `set : 'a array -> int -> 'a -> unit`
`a.(n) <- x` = `set a n x` — przypisanie `n`-temu elementowi tablicy wartości `x`,

Tablice

Definition

- `length : 'a array -> int`
`length a` = długość tablicy,
- `make_matrix : int -> int -> 'a -> 'a array array`
`make_matrix m n x` = macierz, tablica m-elementowa tablic n-elementowych wypełnionych wartościami x,
- `map : ('a -> 'b) -> 'a array -> 'b array`
analogiczne do `List.map`,
- `fold_left : ('a -> 'b -> 'a) -> 'a -> 'b array -> 'a`
analogiczne do `List.fold_left`,
- `fold_right : ('a -> 'b -> 'b) -> 'a array -> 'b -> 'b`
analogiczne do `List.fold_right`.

Obiekty i stany

- Jak tworzyć obiekty, które mogą zmieniać stan?
- Najprostszym obiektem, który może zmieniać stan są referencje.
- Można tworzyć obiekty lokalne, dostępne tylko wybranym procedurom.
- Obiekt = procedura + wartości lokalne.

Example

```
let generator s =  
  let r = ref s  
  in  
    function x -> begin  
      r := !r + x;  
      !r  
    end;;
```

- Każde wywołanie tworzy osobną ramkę zawierającą referencję.
- Wynikiem jest procedura, która ma dostęp do tej referencji.

```
let o = generator 0;;  
o 22;;  
- : int = 22  
o 20;;  
- : int = 42
```

Konto bankowe

Example

```
let konto pocz =
  let saldo = ref pocz
  in let wpłata kwota =
      if kwota > 0 then begin
        saldo := !saldo + kwota;
        !saldo
      end else failwith "Ujemna lub zerowa kwota"
    and wypłata kwota =
      if kwota > 0 then
        if kwota <= !saldo then begin
          saldo := !saldo - kwota;
          !saldo
        end else failwith "Brak środków na koncie"
      else failwith "Ujemna lub zerowa kwota"
    in (wpłata, wypłata);;
```

Konto bankowe

Example

```
let (wplac, wyplac) = konto 0;;
```

```
wplac 50;;
```

```
wyplac 8;;
```

Co by było gdyby konto nie miało argumentu pocz?

```
let konto =  
  let saldo = ref 0  
  in ...
```

Konto bankowe

Example

```
let (wplac, wyplac) = konto 0;;
```

```
wplac 50;;
```

```
wyplac 8;;
```

Co by było gdyby konto nie miało argumentu pocz?

```
let konto =  
  let saldo = ref 0  
  in ...
```

Metoda Monte Carlo

Definition

- Wynaleziona przez Johna von Neumanna, Stanisława Ulama i Nicholasa Metropolisa, w ramach projektu Manhattan.
- Pierwotnie użyta do badania rozchodzenia się swobodnych neutronów w różnych substancjach.
- Metoda przybliżania probabilistycznego rozmaitych wartości.
- Polega na wielokrotnym losowaniu elementów pewnego zbioru i sprawdzaniu, czy mają określoną własność.
- W ten sposób przybliżamy prawdopodobieństwo, z jakim dane ze zbioru mają daną własność.
- Na podstawie przybliżonego prawdopodobieństwa można przybliżyć szukaną wartość.

Metoda Monte Carlo

Example

Generyczna implementacja metody Monte Carlo:

```
let montecarlo dane wlasnosc liczba_prob =  
  let rec montecarlo_rec a n =  
    if n = 0 then a  
    else if wlasnosc (dane ()) then  
      montecarlo_rec (a+1) (n-1)  
    else montecarlo_rec a (n-1)  
  in  
  float (montecarlo_rec 0 liczba_prob) /.  
  float (liczba_prob);;
```

Przybliżenie liczby π

Example

Prawdopodobieństwo trafienia w koło jednostkowe = $\frac{\pi}{4}$

```
let square x = x *. x;;
```

```
let kolo (x, y) = square x +. square y <= 1.0;;
```

```
let kwadrat () =
```

```
  (losowa_od_do (-1.0) 1.0, losowa_od_do (-1.0) 1.0);;
```

```
let pi = 4.0 *. (montecarlo kwadrat kolo 1000);;
```

Metoda Monte Carlo

Example

```
let losowa_od_do od doo =  
  losowa () *. (doo -. od) +. od;;  
  
let losowa () =  
  let duzo = 1000  
  in let l = float (losowy_int () mod (duzo + 1)) /.  
      float (duzo)  
  in if l < 0.0 then (-. l) else l;;
```

Metoda Monte Carlo

Example

```
let losowy_int =  
  let stan = ref 0  
  and a = 937126433  
  and b = 937187  
  in function () -> (stan := !stan * b + a; !stan);;
```

- Tylko odrobina imperatywności.
- Jak wyglądałby ten program bez imperatywności?

Metoda Monte Carlo

Example

```
let losowy_int =  
  let stan = ref 0  
  and a = 937126433  
  and b = 937187  
  in function () -> (stan := !stan * b + a; !stan);;
```

- Tylko odrobina imperatywności.
- Jak wyglądałby ten program bez imperatywności?

Cena programowania imperatywnego

- Kłopoty z pojęciem *tożsamości*:
 - Kiedy x i y to **to samo**?
 - Równość struktur danych $=$.
 - Tożsamość struktur danych $==$.
 - Niezależność struktur danych.
- Źródła błędów programistycznych:
 - Kolejność instrukcji.
 - Zależności między strukturami danych.
 - Efekty uboczne.
 -
- Programowanie współbieżne — różnice stają się jeszcze bardziej widoczne.
- Szczypta imperatywności może uprościć strukturę programu.